

19.

ACC. N:R M. 16477: 1-13.

Landskap: *Skåne*Upptecknare: *Bernie Örnshöv*

Härad: _____

Berättare: *Anna Lundberg, Nygata 3, Lund*

Socken: _____

*Lunds stad*Berättarens yrke: *fru*

Uppteckningsår: _____

*1965*Född år *1888* i *Korsgat. 6, Lund*FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND*Stadstraditioner I s. 1-13.**Lu F 126*

Skriv endast på denna sida.

19. A. Lundberg

f. 88

FOLKLIVSARKIVET

FINNGATAN 8

Örnstam

13 m 5

LUND

M.16477.

Ifylles av uppgiftslämnaren

Berättarens namn: Anna Ldborg
" födelseår: 1888
" födelseort: Korsgatan 6, LUND
" yrke: Fru (fd vaktmästare)
men det var inte så länge

Makes/makas namn: Albert Ldborg
" födelseår: 1888 + 1955
" uppväxtort: Stora Träskgata 38, LUND
" yrke: murare + div. yrken då murare inte bar arbets på vinter,
säsongarbete på AF i många år, vaktmästare på
Nygata 3

Faders namn: Jöns Nilsson Börnervi
" födelseår: ca 1850 + 1927
" uppväxtort: _____
" yrke i staden: skräddare
" yrke före ev. in-
flyttning till staden: _____

Moders namn: Johanna Nilsson Börnervi
" födelseår: ca 1854 dödd när fru L. var 6 år
alt. 1894
" uppväxtort: _____
" yrke i staden: _____
" yrke före ev. in-
flyttning till staden: _____

Farföräldrars yrke: _____
Morföräldrars yrke: _____
Antal syskon: _____

19.

ACC. N:R

M. 16477: 1.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Fru Anna Lundborg föddes 1888 på Korsgatan 6 i Lund. Hennes man, Albert Lundborg föddes 1888 på Stora Tvärgatan 38 och dog 1955. Han var murare och sedermera scenarbetare på Akademiska Föreningen i många år, hans sista år var de vaktmästare i huset där hon numera bor, Nygatan 3. Fru Lundborgs far, Jöns Nilsson Bornevi, var skräddare, och modern, Johanna Nilsson Bornevi, var sömmerska, men hon sydde inte för förtjänst utan bara till familjen och någon gång som väntjänst. Hon dog i lunginflammation när hon var 40 år, (maken några år äldre), fru A. L. 6 år och hennes syster 13. Två andra syskon hade dött när de var små, innan fru L. föddes. De bodde vid denna tidpunkt på Korsgatan 6 i 1 rum och kök, 3 år senare flyttade de till Prennegatan.

Fadern sydde rockar och arbetade för en mästare Sandén i Nygatan. Han arbetade hemma och utan någon bestämd arbetstid, vilket ju var en stor fördel då han som änklings var tvungen att själv sköta hushållet åt sig och sin yngsta dotter.

Han satt på ett bord och sydde i skenet av en hänglampa (fotogen). Det var oerhört mycket arbete med en rock, den krävde minst 4 dagars intensiv arbetstid. Han fick 7 kr/rock. Han var med i fackföreningen (som hette "Hundramannaföreningen?") och i en begravningskassa, "405". "Hundramannaföreningen" anordnade julfester annandag jul, på "Ringan" i Råbygatan, en lokal man kunde få hyra. Då var där ett par hundra personer församlade, det var föredrag, men ingen förtäring, man dansade och plundrade granen - vilket var en stor upplevelse, för de hade ingen gran hemma- och fick gottepåsar, innehållande apelsiner, äpplen, kakor, karameller och nötter. Föreningen - som alltså mest bestod av

hantverkare - valde ut ett par barn varje år som fick något nyttigt. Ett år var det fru L. - hennes mor hade då nyss dött - som fick tyg till en klänning. Men arbetsgivaren visade inget intresse för sina anställdas privatliv. Modern var enbart hemmafru, efter hennes död delades sysslorna upp av barnen och fadern "man visste alltid vilka sysslor man skulle sköta." Men när modern levde kunde de inte hjälpa till i köket för det var inte plats. Möjligen kunde de få skala potatis (pållor) i rummet. Systemen, Annette, hade slutat skolan strax efter moderns död och fick då ge sig ut och tjäna. Hon tog plats som jungfru hos en doktor Lundvall på Stora Södergatan, som var lärare på Latin-skolan och som hade fyra barn. Hon fick stiga upp klockan 4 om morgnarna, bors ta ~~härskare~~ deras skor och kläder och värma badvatten åt barnen. Varannan söndag fick hon ledigt ~~från~~ några timmar för att gå i högmässan i domkyrkan, och om hon då begagnade tillfället att hälsa på sin far och syster (hon hade ingen annan ledighet) fick hon ta reda på någon som kom från kyrkan för det krävdes av henne att vid återkomsten berätta innehållet i predikan. Hon tjänade 60kr/år + förklädestyg el. dyl. vid jul, och slutade så småningom och fick plats hos två ogifta syskon i samma hus, ävende lärare, och för bättre lön.

På Korsgatan bodde det 10 familjer i gården, därav 3 judefamiljer: Rosenstock, Friman (med barnen Eva och Moses), och Holtsman (med barnen Anna och Jetta). Nästan alla judarna bodde på Korsgatan, Mariagatan, Hospitalsgatan och Trädgårdsgatan. Där bodde familjen på nedre botten, och då det var mörkt för faderns arbete flyttade de till Brennegatan, där det var betydligt ljusare, på 2:a våningen och där de betalade 60:-/år (betalat kvartalsvis till en polisman,

ACC. N:R M. 16477:3.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

kallad "Exekutorn", som bodde i närheten och var någon slags vicevärd för ett par, tre hus bredvid varandra. Men hyran var den enda kontakt de hade med honom.) Här bodde fem familjer på den s.k. svalen. De hade varsitt rum och "Kontor" (-vindskontor) där man förvarade sin "eldebrand" och hade 2 skåp, ett för kläder och ett för porslin. Fru L. bodde på Prennegatan i ca 15 år, tills hon gifte sig 1912 och flyttade till Kannikegatan 28 på Väster. Men fadern bodde där till 8 månader före sin död då han var gammal (82 år) och ingen av döttrarna kunde ta hand om honom och han flyttade till Mårtenslund. Han var dock pigg - dansade och sjöng på fester - och dog stillsamt utan föregående sjukdom. Rummet var enkelt möblerat, en säng för föräldrarna och en soffa åt barnen, två bord, ett för fadern och hans arbete och ett matbord, och så stolar. Bostaden uppvärmdes med en "Mitrailleur" (?) - en kol- och kokseldad spis - och köket med köksspisen förstås. Belysningen bestod av en hänglampa och en bordslampa, båda fotogenlampor. Karbid kom sedan under kriget. Man fick ut på gården och hämta vatten, men vask så man kunde hålla ut det fanns. På väggarna hade de fotografier av modern och hennes föräldrar. Några i Korsgatan hade Kung Oskar och Sofia på väggen. Vad mat beträffar så hade de mest "kokemat" och i synnerhet sådan som man kunde värma och ha i flera dagar. Fadern "var bra på att laga mat", - tydligen en populär person som fruarna på "Svalen" gärna berömde. "Det var husmanskost, ärter, sill, och mycket grönsakssoppa." Han köpte dricka på kannor och de drack "drickablanning", "det var gott". Ibland kokte de ölsupa på dricka, mjölk och sviskan och hade det till efterrätt. Bananer fanns inte, apelsinerna var

ACC. N:R

M. 16477:4

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

4. 19

sura och fick ätas med socker på, men de hörde till om julen. Äpplen och päron däremot åts mycket och köptes på torget. Annars handlade fadern i Hedmans speceriaffär (där Sam. Nilssons järnaffär är nu). Till jul t.ex. "kunde han få en flaska vin. De var resoluta på den tiden." Småsaker köpte de hos hökaren, bröd hos Brödringen (de hade ingen ugn f.ö.). De köpte "kross-i-bitar-socker" socker ur sockertopp, det låg sedan i en sockerskål på byrån och klipptes med sax-sockertång. Potatis köptes ~~500~~ 5 l/gång, man hade ingenstans att förvara den. Lingen var det enda de kokte in. När fru L. gift sig skaffade paröt en koloni på området vid Stadsparken, de kolonierna kom till efter utställningen 1907 och var begärliga. Den var de mycket glada för och har varit kvar ända tills nu. Maken växte upp i ett litet enfamiljshus med egen gård med ett stort träd som man satt under och lät sig fotograferas framför och kaniner.

På morgonen åt fadern och hon frukost - choklad och smörgås, så middag 12-1, eftermiddagskaffe vid 4-tiden (med smörgås) och klockan 6 smörgås med pålägg och något att dricka. På bordet hade de vaxduk, men vid högtider eller till söndagen hade de fin duk på bordet som modern hade virkat eller sytt.

Inga bjudningar.

Mårtenstorget kallades för Oxtorget. Där såldes fisk, men hel, med huvud och allt. Och hönsen såldes levande, förvarade i burar 1m² stora. Judarna åt mycket höns och fisk, det var männen som gick och tittade ut dem och alltså torghandlade. Sedan tog de dem under armen och bar hem dem och släppte dem i lägenheter - för de skulle dödas på söndagsmorgonen av "Magistern". Man bodde på Mariagatan - alltså på granngården. De vuxna förmanade barnen "ni får inte gå in" men de

ACC. N:R

M. 16477:5.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

gick förstås dit och kikade på betryggande avstånd. Han hade en "huggebock" och en yxa, så läste han först böner, sedan gav han den ett slag i nacken, så högg han av den ~~fläxx~~ huvudet och flög i bräddväggen för den dog inte meddetsamma. Han kunde väl hålla på en halvtimme och hann med en avsevärd mängd, som judarna sedan kom och hämtade. De hade märkt dem först för att känna igen var sin. Men om någon höna råkade ~~ha~~ en nål el. dyl. i krävan åts den inte utan då fick någon av de icke-judiska familjerna i gården den.

Denne "Magistern" var någon slags präst åt dem. Vid lövhyddohögtiden slog de up en liten hydda av trä i ett hörn på hans gård, sedan gav kvinnorna och barnen sig ut att plocka löv och klädde den. "Magistern" gick in och stängde dörren och läste böner medan alla de andra var utanför och hörde på. Sedan revs den efter någon vecka. Påsken var deras stora högtid, då fick de inte tända ljus o och inte i spisen heller, utan då fick någon annan ~~göra~~ det åt dem. Det var många ljus de hade i ne att tända och sedan släcka vid ett visst klockslag. Då fick de också hem stora kaggar med påsköl. Och påskbröd i stora trälådor, det skulle räcka påsken lång. "De var tunna, tunna, ännu tunnare än Norrlandsbröd, lite brunt och sött och mycket gott". Vanliga människor kunde få smaka, då fick de ett stort stycke som var mycket sprött.

Fru L. minns en judebegravning, det var en vanlig trälåda på en vagn i vild fart, inga som gick efter, följd av en dröska, när de kom ut på Malmövägen galopperade de.

En jude som bodde på hörnet hette Palttiell, och hade ett tyglager. Det var judarna ute ohh sålde. Om sommaren var de alltid borta, då gick de omkring med

kyten på ryggen med tygstycken i. "De hade det inte bättre ställt än andra."

Barnen gick alltid klädda i förkläde som knäpptes på ryggen. "Å modern dog, fick fru L. gå i svart eller svartvitt förkläde, vilket dolde klänningen som kanske inte alltid var svart. För fotografiering i skolan fick hon dock låna ut sitt förkläde till en annan flicka som var alltför trasig. De gick alltid i tofflor, s.k. kappetofflor, man fick gå till en i Prennegatan och bli "måttad" och sedan komma och hämta dem. Skomakaren gjorde också skor "på mått". På huvudet hade hon en virkad toppluva, sedan, efter konfirmationen, blev det hatt. Äldre kvinnor härnere hade schallet, eller schal som de svepte om huvud och axlar. En gång bjöd fröken Wingren (deras lärarinna i folkskolan) hem dem - "hon var som en mor för oss" på köttbullar, och lottade ut 2 avlagda klänningar att sys om, varav fru L. vann den ena. Annars var det svårt med kläder. Hon ärvde 90 kr av en avlägsen släkting när hon gick och läste, och fick 25 kr i premium när hon slutade skolan (2ggr tidigare hade hon fått en sax i premium) och de pengarna gick till hennes konfirmationsutstyrsel och till en klocka att hänga om halsen. De köpte ett fint, "faconnerat", svart tyg och gick till en sömmerska (de=hon och hennes storasyster), som vägrade att sy någon klänning om hon inte hade snörliv, så hon fick skaffa det också - men använde det aldrig mer. Så fick hon också en ljus, kort kappa och en vit hatt med flor som hängde ner i nacken, köpt hos Linggrens (där Magnus Nilsson ligger nu). Föräldrar na tilltalades med far och mor, aldrig du. Deras bekanta kallades farbror och tant. Den enda bestaffning fru L. kan minnas var när hennes syster gick på teatern i en godtemplarloge på Prennegatan för att se "Jeppe på Berget"

ACC. N:R

M. 16477:7.

7.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

vilket modern inte ville tillåta eftersom flickan gick och läste just då. Då drog modern henne in flätorna vid hemkomsten. Annars förekom bara tillsägelser, aldrig aga. Barnen skrämdes inte med någon. Om kvällarna gick de tidigt till sängs.

Fadern var inte särskilt mycket tillsammans med sina arbetskamrater, han hade ju arbete hemma, och umgänget var inte så stort eftersom han var tvungen att arbeta mycket. Både han och systern var med i Godtemplarna - "Han kunde skoja ändå"- fru L. var med i Barntemplarna men fortsatte inte. Fadern hade en regalia därifrån, av sammet, broderad. Men hon såg honom aldrig ha den på. Det enda umgänget grannarna emellan var att man brukade dricka kaffe hos varandra på lördagskvällen.

Slagsmål i kvarteren var det inte så ofta - "men vid högtider hödre det liksom i till". Det fanns slagskämpar, men inte många.

Barnen skulle alltid göra läxan först, innan de fick gå ut och leka. Om söndagarna var de bättre klädda, då sopade de trottoarkanten en bit och satte sig i rad och sjöng eller berättade sagor (Även vardagar förstås). När det dåligt väder satt de i någon stor förstuga eller i en vedbod. Pojkarna var för sig. Man var en 4-6 stycken i ett gäng. I vedboden lekte de affär eller skola. Fru L. hade en lappdocka och en dockvagn gjord av en skolåda och ett snöre. De lekte mycket utklädsellekar, men aldrig för att gå omkring och tigga. Polis Mattssons dotter, som var lärarinna, ordnade söndagsskola. De upplät en lägenhet på Prennegatan 15, där de satte in 4-5-bänkar. Så sjöng de och berättade sagor, men de fick ingen söndagsskoltidning.

ACC. N:R

M. 16477:8.

8.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Fru L:s mans familj och deras grannar (12 barn) brukade låna en charabang och köra till Lomma och "ha bad".

Det brukade vara tivoli någon gång på sommaren på Frostskans tomt (nuv. Konsthallen). Det var en stor gård, som hyrdes ut till karuseller och skjutbanor. Man gick fritt in, sedan kostade det 5 öre att åka en gång. Det var där i så där 14 dagar. "Nya Stan"-barnen gick mest och tittade. I ridhuset i Kattesund fanns hästar, men då fru L. är rädd för hästar, var hon aldrig och såg dem. Någon gång kunde där vara en clown. Ena änden av ridhuset var avskärmad, med ett skynke, och där var slänggungor med rep emellan.

Barnen gick ofta mer till Höje å och såg på bondgårdar.

Vid Bantorget (på nuv. Ateljé Chic's plats) fanns en biograf, vars föreståndare hette Oskar Lindberg. Det kostade 5 öre att gå in, sedan fick man sitta så länge man ville. (Detta gällde 1906-07) "Det var mycket skojigt". Det var korta roliga filmer.

Efter konfirmationen fick ungdomarna gå till "olkets Park" - det var det roligaste som fanns. "Dansa har varit mitt liv". De brukade gå dit 6 pojkar och 6 flickor. På måndagarna var det barnfest, då kom manfolken dit efter arbetets slut, så åt de kvällsmat hela familjen, så gick de hem med barnen. Det kostade 5 öre i inträde. Det fanns också något som hette "Morgontur" som anordnades av t.ex. textilföreningarna. Då samlades alla vid Parkskolan klockan 6 på morgonen och tågade ut till Parken med musikkår i spetsen. De hade mat med, sill och potatis till exempel. Så var det slut klockan 10. (Det var söndagsmorgnar). Musikkåren bestod av diverse musikanter som ställde upp. Tiderna

var alltså: lördagar ²⁰⁻²³~~xxx~~(ungdomar), söndagar 6-10 på morgonen och 15-22 (små-
tingar gick gratis in 15-17), måndagar 15-22.

Skridskor har fru L. haft på sig en gång - annars åkte de alltid "hukekana".

Men det kunde vara någon bättre i skolan som hade skridskor och en gång hade
lärarinnan bettatt de skulle skänka sina avlagda, och så hade hon fått prova på.
Hennes och mnens första radio var en kristallmottagare monterad med en träd-
gårdssnäcka, vilket gav ett utmärkt ljud.

På midsommarafton dansade man på jordgolvet på gårdarna. Här var det mest barn
nere, men hon och hennes kamrater gick upp på norr (på Knut-Anders bro. Hans
dotter var skolkamrat med fru L. Hon hettes Julia Knutsson och blev lejontäm-
jerska och reste till Amerika.), där var det alla familjemedlemmarna. Nästan
alla spelade harmonika. "Det skulle pojkar ha" - och även flickor spelade.
Majstången, som var hopspikad av bräder och klädd med blommor och grönt som
barnen plockat, fick sedan vara kvar i några veckor och dansas kring tills
den revs.

När barnen blev lite äldre gick de på dans i "olkets Hus där det var dans
20-23 lördagar och basarer på söndagar. Det kostade 75 öre i inträde.

Fru L. fick stå fadder för sin systers äldsta barn, som döptes av samma präst,
pastor Tynell, som hon då just gått och läst för. Systemen och hennes man bodde
i Stora Tvärgatan i Palttiells hus och de hade dopet hemma, med en silverskål
som dopskål och de bjöd på kaffe efteråt. Inga dopgåvor förekom. Dopdräkten
kom från barnets fars föräldrasläkt, Vid fru L:s konfirmation bjöds hon och

ACC. N:R

M. 16477:10.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

hennes far på middag hos systemern. Hon hade långa flätor neråt ryggen, trots att man efter konfirmatioen skulle ha håret uppsatt för att se äldre ut. Hon använde sedan varken löshår eller locktång, det fick hon inte ha för fadern, men hon flätade håret vått i många hårda flätor på lördagskvällen så det blev krusigt och luftigt.

Till examen fick barnen en ny klänning om föräldrarna hade råd. Dessa fick lov att närvara men de var sldrig där. Då var det ett litet förhör och barnen sjöng sedan fick de sina betyg.

Förlovningen skedde också hos systemern, på juldagen (hon och fadern firade ändå jul där sedan systemern bildat hem). De skålade i vin, Samosvin, "det rusade inte". Dock såldes det på Spritbolaget. Stora affärer sålde också vin.

Deras ringar var släta, av guld, normal bredd. Systemerns däremot mycket breda. Sedan vigde de sig borgerligt (1912) och svärmor fick hämta lysningsattesten då båda kontrahenterna arbetade. De slutade sitt arbete klockan 1 på lördagen, bytte till söndagsklänning och mörk ^{blå} kostym och vigdes klockan 2 av borgmästar Brink. Fru L:s sväger och hennes mans farbror, en f.d. lärare från Ästerstad, var vittnen. Bröllopskontraktet kostade 1:50. Därefter gick de hem till mannens föräldrar som som bjöd brudparet, vittnena och brudens fader på middag.

Sedan fick de snart lägenhet på Kannikegatan, och till sin bosättning hade de fått en stor kopparkittel, gåva av svärmor, en stor gryta. Av svägerskorna: en mjölkspann och en stor korg, av systemern en emaljerad gryta. I Magnus Perssons möbelaffär köpte de en stoppad soffa, ett divanbord, 2 pinnstolar (=finstolar) en byrå och en pelare för en blomkruka. Till köket: en pinnsoffa, ett köksbord, 3 stolar. Maken hade sparat ihop pengar, de köpte kontant. De köpte omålade

ACC. N:R M. 16477: //

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

möbler men hade aldrig omålat hemma.

På födelsedagen kunde de som barn få morgonskor, s.k. lappaskor, att gå inne med. Efter det första köpta paret såg fadern efter hur de var gjorda och sydde sedan själv av doffeltyg - det hade man till ytterrockar. Först sydde man ihop sulorna av ett par lager, sedan syddes "ovanlädret" ihop där bak, så vände man dem.

Namnsdag firades inte.

Då och då stod i tidningen vilka som var födda, det var troligen längder som kom från pastorsexpeditionen.

På fastlagen åt man släta bullar med mjölk till - man kunde köpa dem med eller utan mandelmassa. Och fastlagsris hade de. Om påsken färgade de ägg med lökskal. Barnen roade sig med att om möjligt fästa långa pappersremsor med en knappnål på varandra (på vuxna vågade man inte), sedan ropade de "Ajö, ajö, nu reser du till Blåkulla". Fru L. såg dem rulla ägg på vallen - det skulle vara ~~kakaxä~~ kokta ägg. Det var mest pojkar som gjorde det och inte särskilt små. Det gick till ungefär som att rulla kulor.

Alla gick med i demonstrationståget, som gick från Mårtenstorget via Fiskargatan till Folkets ark. Det var flera musikkårer med och mycket fanor. När en musikkår slutade tog nästa vid. Men det var mest föra att det var roligt man gick med. "Jag har aldrig varit för politik." Det började kl. 14. Det gick t.o.m. studenter i tåget. "De var visst stolta över att gå med."

Vid pingsten for de till Fågelsång och hade filter, kaffe, kakor och primuskök med.

ACC. N:R M. 16477:12.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Godtemplarna hade lucia, men inte kaffe. På Kannikegatan hade de julgran - med flaggor och ljus i - inte innan. Tillsammans med fadern kokte hon som barn risgröt och hade saftsås till. Så hade de sylta och rödbetor - inte lutfisk, det var besvärligt att laga, men det åt de hos systemen när de sedan började att fira jul där. (Ovannämnda mat var alltså julmaten.)

Herr L. var som pojke springpojke hos Hultmans pappershandel, och de skyltade hela natten till jul. Vissa affärer hade julskyltning och barnen gick omkring och tittade ut och "paxade" för saker de inte skulle få, för julklappar förekom inte.

Fadern var med i en privat sjukkasä i alla år. Barnen badade i "Gamla fattighuset" vid skolan, där de fick tinga karbad, ofta blev det inte - till någon högtid bara. Det fanns massor av ohyra på Prennegatan, men inte på Korsgatan. "Värst var det där det hade bott ungarlar." Enda sättet att få bort den var att röka ut den. Råttor fanns det gott om på gården, där avskrädet samlades i stora träbaljor utan lock i ett skjöl. Söndagsförmiddagar anställdes klappjakt på råttorna, sedan gick barnen upp till Hushållningen med svansarna, som de fick 10 öre/ styck för. Det skurades var fredag, med såpa och skurborste, sedan var fadern noga med att tröskeln skulle hållas ren till söndagen. På golvet hade de trasmattor. Tvätten lämnades till en tvätterska i Prennegatan, men sedan systemen gift sig tog hon hand om den.

Det var en skam att söka fattighjälpen, men^{om} man var absolut tvungen fick man gå till Mårtenslund. Det krävdes dock mängder av undersökningar om verkligt

Hjälpbetov fanns först. Fru L. vet ingen därneromkring som tog emot hjälp. Över fattighuset port stod "Ho där icke vill arbeta skall heller icke äta", men det kom bort tack vare red. Bülow när han blev redaktör för Folkets tidning Gamla människor tog varje slags arbete hellre än att de måste komma på fattighuset. "Klockan fyra på morgonen kunde man möta gummor som kom med sin fileflage under armen x som gick till herrskap". Yngre män kunde komma in på Mårtenslund ålagda som straff att knacka sten där i vissa månaderdet var"om nån hade vatt otrevlig hemma" och anmälts för polisen.

Fadern läste Arbetet(som då var kvällstidning) och Folkets tidning, övergick efter densammas nedläggning till Lunds Dagblad. Alla härnere var med i arbetarpartiet och i förstamajdemonstrationerna. Annars var det föga propaganda.

Ett annat arbetarområde var Jutahusen långt ute på väster, det var en mängd små hus i en våning som "låg nästan under jorden". Där bodde mycket fattigt folk. Där blev översvämning varje gång det regnade och brankåren fick komma ut och pumpa. "De blev rivna sedan." "Jag tror de hade jordgolv."

I "Nöden" eller "Nya Stan" var det mest vissa familjer som höll ihop, - "alla kunde ju inte hålla ihop". Ovänskap uppstod alltid genom barnungarna.

Ungdomarna i synnerhet promenerade på "Ströget" - Stora Södergatan från Kattesudd, sedan Klostergatan till Bantorget, också tillbaka igen, många gånger.

Vad öknamn beträffar, så fanns de t en biljardstuga med ölservering där bussväntsalen är nu, som kallades för"Lusasken". I Grynmalargatan som inte hade trottoarer utan bara kullerstenar sa man att man fick " gå på skorporna". I skolan kallade flickorna (från Östra skolan) pojkar för "gaddarna", (de gick på Gaddiska skolan) - men de hade samma gårdsplan.